

وقتی وجه بازدارندگی بالا رود، قطعاً حجم پرونده‌ها کاهش پیدا می‌کند و موجب می‌شود تا فردی که می‌خواهد مرتکب این عمل شود به عواقب کارش نگاه کند

سطح خانواده ایجاد می‌کند، رقم خواهد خورد. یعنی بجهای که حالا حساب بانکی نداشته باشد؛ طبق قانون خانواده باید ۲۴ میلیون تومان پول بدهد. (تا ۱۸ سال قانون اطفال داریم)

از طرفی در حالت کلی ما وقتی کسی را جریمه می‌کنیم، اتفاقی که در قانون‌های حاضر می‌افتد این است که اجرای احکام دنبال فرد می‌افتد تا بتواند پول را بگیرد و می‌گوید اگر پول نداری، به ازای هر ۳۰۰ تومان یک روز باید زندان بروی، اما ما در این قانون آمدیم گفتیم که این حکم روی حساب بانکی فرد می‌نشیند. اگر حساب بانکی ندارد پس هر روزی که حساب بانکی پیدا کرد مثلاً ۲۵ میلیون تومان بدهکار است. در مورد قوانین دیگر می‌گوییم هر سه سال یک بار یا نرخ تورم به روز بشود. در مورد این قانون گفتیم سالی یک بار نرخ تورم به آن اضافه می‌شود و به نرخ سال باید آن مبلغ را پرداخت کنید.

آیا پشتوانه بودجه‌ای برای تأمین امکانات لازم برای اجرای این لایحه در نظر گرفته شده است؟

بله، یک قسمت که از بودجه سال گذشته تأمین می‌شود و یک قسمت هم در بودجه سال آینده که دولت پیشنهاد می‌دهد باید در نظر گرفته شود.

نکته پایانی را بفرمایید.

من بیشتر روی صحبت‌ها بزرگوارانی است که تریبون دارند. چه حقوق خوانده‌ها و چه حقوق‌دان‌ها و چه افرادی که الان دارند این لایحه را سرکوب می‌کنند. زمانی ما می‌گوییم این قانون یا این لایحه مشکل دارد، بحث علمی می‌کنیم و آن لایحه را اصلاح می‌کنیم اما یک وقت می‌گویند، این لایحه با شرع مخالف است یا این لایحه توسط یک اقلیتی نوشته شده که به عقیده بنده این حرف‌های درستی نیست. زیرا برای مثال این که می‌گویند با شرع موافق نیست، می‌خواهند بگویند حجاب جزو ضرورت‌های دین نیست؟ حدود حجاب در شرع تعیین نشده یا می‌خواهند بگویند حاکمیت نباید برای آن قانون بگذارد؟

ما امیدواریم که حداقل از این نابسامانی این قانونگذاری خارج شویم و این یک اتفاق مترقی است که قانونگذار به این نتیجه رسیده که باید از آن شیوه سابق خارج شود. یعنی بیاید در سطح جامعه نگاه کند که به چه شکل می‌تواند خلل‌های موجود را کاهش دهد. تقریباً این حرف‌ها را همیشه در کتاب‌ها خوانده‌ایم که مثلاً بازدارندگی جرم این است که ما بیاییم از نگرش اقتصادی در آن استفاده کنیم. امید است که با نقد و نظر سازنده همه دوستان بتوانیم در جهت بهبود شرایط فعلی برای آرامش کشور قدم برداریم.

حجاب شرعی یا بی‌حجابی یا بدپوششی، مرتکب توهین یا افترا گردد به مجازات مقرر قانونی محکوم می‌شود. امر به معروف معنایش این نیست که سطل ماست را به سر طرف بریزی یا با مشت کسی را بزنی.

امر به معروف یعنی همین که من به شما تذکر بدهم و فضای آن باید به این سمت برود که نباید به تندی برخورد کرد، امر به معروف به معنای تقابل مردم با هم نیست و در ماده بعدی هم اشاره شده که هرکس در مقابل امر به معروف و نهی از منکر شرعی و قانونی در خصوص عفاف و حجاب، حرکات غیرمتعارف انجام داده یا توهین یا پرخاش کند، به جزای نقدی درجه پنج محکوم می‌گردد که این موضوع احتیاجی به دوربین ندارد و می‌تواند با شاهد و اظهارات شما و عناصر جرم اتفاق بیفتد.

در خصوص نحوه بازدارندگی جرایم مالی توضیح دهید؟

وقتی بحث مالی را مطرح کردیم، گفتیم که از جرایم نقدی استفاده کنیم و این یک سیاست کیفری است که در جوامع دیگر هم این اتفاق می‌افتد و سرقت را با جزای نقدی کنترل کرده‌اند. اما دو سؤال می‌پرسند، معمولاً یکی این که می‌گویند مثلاً طرف زیر ۱۸ سال است و اصلاً کارتی ندارد که این، قانون و حکم خودش را دارد و روند اجرای آن با دادگاه اطفال است. شاید برود اصلاح تربیت که بازدارندگی خودش را دارد و این اتفاقی هم که این قانون می‌خواهد رقم بزند به خاطر وجه بازدارندگی‌ای که در

بر اساس آن تصمیم‌گیری و مشخص می‌کند که در حکم برهنگی است یا بدپوششی و نکته هم همین است که این اعمال سلیقه اتفاق نیفتد.

یکی از مسائل جدی که در خصوص این لایحه طرح می‌شود، این است که محدودیت‌ها و مجازات‌های احتمالی تعریف شده برای آمران به معروف به نحوی در نظر گرفته شده که موجب کاهش انگیزه افراد برای انجام این حکم دینی می‌شود. توضیح شما در این باره چیست؟

ماده‌ای که در خصوص امر به معروف است می‌گوید، مطابق مبانی شرعی و اصل هشتم قانون اساسی امر به معروف و نهی از منکر لسانی در حوزه پوشش و حجاب، وظیفه اجتماعی همه مردم است و هیچ کس را نمی‌توان به علت انجام واجب شرعی مؤاخذه کرد. امر به معروف و نهی از منکر در این حوزه باید با مهربانی و با رفق و مدارا و با رعایت شروط آن، از جمله نداشتن مقصده و احتمال تأثیر باشد.

این موافق همان فرمایش رهبری است که گفته‌اند امر به معروف باید با رفق و مدارا باشد. در واقع امر به معروف نباید با پرخاشگری باشد، زیرا این دیگر امر به معروف نیست و از حیطة امر به معروف خارج می‌شود. حالا اگر شما به‌عنوان آمر معروف پرخاش کردی مشمول ماده بعدی می‌شوی که در ادامه می‌گویم، هرکس در امر به معروف و نهی از منکر عدم رعایت

ایراد دیگری که متوجه ماده ۵۴ می‌کنند، این است که در مورد موتورسیکلت یک سری قوانین داریم که اگر کشف حجاب اتفاق بیفتد، موتور ضبط می‌شود و جریمه برایش مشخص شده است. ولی برای خودرو این مورد را نداشتیم، پس چه تفاوتی وجود دارد؟

در مورد خودرو نیز داریم که اگر شخص در حکم برهنه باشد، این برخورد و توقیف صورت می‌گیرد، اما این نکته که گفته می‌شود قابل تأمل است و جای بحث بیشتر دارد تا تکمیل شود؛ اما به هر حال در مورد موتور تفاوت این است که در موتورسیکلت جرم خیلی مشهود است و برای ماشین شاید آنقدر مشهود نباشد زیرا جرمی که اتفاق می‌افتد باید ببینیم در این اتفاق چقدر اشاعه رخ می‌دهد و واقعاً موتور را نمی‌توان کاملاً با ماشین مقایسه کرد.

در اینجا برخورد سلیقه‌ای ضابط با تشخیص حکم برهنگی اتفاق نمی‌افتد؟

ضابط باید مستند بدهد. نمی‌تواند از خودش چیزی بگوید. ضابط ضبط می‌کند مثلاً می‌گوید فلانی از دیوار بالا رفت، قفل را شکست و وارد خانه شد. شاید در آخر نظر بدهد که این سرقت، سرقت با ارباب نبود، اما مستندات را قاضی بررسی می‌کند و بر اساس آن حکم می‌دهد. الان برای همین عکس گرفته می‌شود و با سیستم به‌صورت آنلاین برای دادگاه فرستاده می‌شود و دادگاه

حجاب شرعی وارد شود، اما کن باید ارائه خدمات دهند. در حالی که اگر فرد مجرم باشد نباید بتواند آزادانه خدمات دریافت کند، نظر شما چیست؟

اگر خدمات ندهند خلاف قانون اساسی است. دستگاه و اماکن دولتی می‌تواند تذکر دهد اما نمی‌تواند خدمات ندهد. قانونگذار باید قانونی را تصویب کند که از تنش جلوگیری کند. ایجاد محرومیت‌های اجتماعی ممکن است باعث تنش در جامعه شود. همچنین میزان بازدارندگی نیز مهم است. به طور مثال فرد وارد مکان دولتی شود و به او خدمات ارائه ندهند تا او از قانون آگاه و آن را اجرا کند، ممکن است باعث دشمنی شود اما اینکه وارد مکان دولتی شود و تذکر به او داده شود اما خدماتش را نیز دریافت کند و بعداً طبق قانون جریمه شود، بازدارندگی بیشتری دارد. ضمن اینکه هنوز مجرم بودن فرد اثبات نشده و فقط متهم است. دادگاه باید حکم دهد که فرد از خدمات اجتماعی محروم شود. البته این مورد در خصوص بدپوششی است که باید بررسی شود، اما اگر برهنگی باشد که جرم مشهود است و می‌تواند دستگیر کند.

افزایش حجم یک‌باره جرم‌هایی که نیاز به ورود قوه قضائیه دارد، روند بررسی پرونده‌ها در دادگاه‌ها را طولانی نمی‌کند؟

به قوه قضائیه تکلیف شده که باید ترتیباتی تعیین شود تا رسیدگی سرعت پیدا کند، اما یکی از مشکلات قانون قبل این بود که حجم پرونده‌ها و موارد مشمول آن زیاد بود و قوه قضائیه نمی‌رسید به آنها رسیدگی کند و در انتها نیز در بدترین حالت تنها سه میلیون جریمه می‌شدند. وقتی وجه بازدارندگی بالا رود، قطعاً حجم پرونده‌ها کاهش پیدا می‌کند و موجب می‌شود تا فردی که می‌خواهد مرتکب این عمل شود به عواقب کارش نگاه کند. همچنین به قوه قضائیه تکلیف شده که مجتمعی برای بررسی جرایم حجاب اختصاص دهد و تعداد قاضی به حدی باشد که بتواند به آن حجم پرونده رسیدگی کند.

به نظرتان برای افرادی که در دهک‌های بالای جامعه هستند نیز این موضوع صدق می‌کند و بازدارندگی دارد؟

این مبالغ سقف ندارد. به طور مثال شما دهک بالا هستید و پنج بار این کار را تکرار کنید، پس ۱۲۵ میلیون تومان جریمه می‌شوید اما تکرار عمل از چهار بار به بالا موجب حبس فرد خواهد شد.

حبس به جریمه نقدی تخفیف نمی‌خورد؟

خیر چون مشمول ماده ترویج بی‌حجابی می‌شود.

اگر بخواهیم جامعه را همراه کنیم، باید نسبت به مسائل فرهنگی آن طرح و برنامه ریخته شود. همه مسائل خصوصاً موارد فرهنگی صرفاً با جرم‌انگاری و دخالت حاکمیت حل نمی‌شود و با شیوه سخت برخورد کردن شاید نتایج خوبی نداشته باشد، اما هرکس وظایف خودش را دارد. نظام قانونگذاری وظیفه ایجاد بازدارندگی و وضع قانون را دارد. دستگاه‌های فرهنگی نیز باید در مورد تعامل، صحبت و رفع سؤالات مردم و رفع دغدغه‌ها اقدام کنند